

"Ομιλία του Διδασκάλου μας σήν 12/6/1975.

"Αδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εξαρχεν δύτικης για τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Προσπαθήστε δύο μπυρεῖτε νὰ δινειληφθῆτε τοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Οἱ λόγοι εἶναι ἔντος ΑΥΤΟΥ, καὶ εἶναι τὸ "Απειρον χωρές τέρμα, χωρές σύνορα. Οἱ Χρόνοι εἶναι ἔννοια καὶ ἀντιληπτή κατάστασις μέσα στὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, μέσα εἰς τὸ δημιουργήματα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, εἰς τὸ φαινόμενα. Πέραν τῶν φαινομένων δέν ὑπάρχει ἔννοια Χρόνου, εἶναι τὸ αἰώνιο παρόν μέσα εἰς τὴν Αὐτόρκειαν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Η Αὐτόρκεια τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἡ 'Απόλυτος Ζωή. Όμως, τοῦ εἶναι αὐτῇ ἡ Ζωή; Εἶναι τὸ φαινόμενο τῆς Ζωῆς ποὺ δυνατομβανόμενά ἡ ἀπόδειξης ζωῆς, αὐτὸς τὸ φαινόμενο ποὺ γνωρίζουμεν σάν Ζωή μέσα εἰς τὸ φυτικό ἡ ζωϊκό βασίλειον, καὶ εἶναι κίνησις καὶ μιᾶς μορφῆς συνειδήσεως ἡ πολύ περιορισμένης Αὐτοεπιγνώσεως; Τοῦ δὲλλας μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ φαινόμενο τῆς Ζωῆς; Οταν λέγωμεν Ζωή αὐτὸς ἔννοοῦμεν;

Οἱ σχέσεις τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς μὲ τὴν Ζωήν εἶναι οἱ σχέσεις ἔνδεικριοῦ φλόγας μὲ τὸν "Ηλιον.

Τοῦ εἶναι τώρα τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, Ζωή; ΑΠΟΛΥΤΟΣ Αὐτόρκεια, ΑΠΟΛΥΤΟΣ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΑΥΤΟΕΠΙΓΝΩΣΙΣ. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἔχει πλήρη Αὐτοεπιγνωσίαν τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ, διαφορετικὸς δέν θα ἦτο 'Απόλυτος Θεός. Καὶ μὲ τὴν λέξιν τώρα, ΘΕΟ, ἀναγκαζόμεθα για νὰ δινειληφθοῦμεν τὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ νὰ μικράνωμεν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέσα σὲ μίαν ἔννοιαν για νὰ χωρέσῃ μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν.

Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ, ΖΩΗ, ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΥΤΟΕΠΙΓΝΩΣΙΕ, ΣΥΝΕΔΗΣΙΣ. Ναὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ καὶ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ. Ποσαὶ τὸ διαφορά τώρα τῆς 'Απολύτου Συνειδήσεως ἀπὸ τὴν 'Απόλυτην Αὐτοεπιγνωσίαν; 'Απόλυτης Αὐτοεπιγνωσίας δὲ καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἀπολύτως ἐνσυνειδήτως γνωρίζει τὴν 'Απολυτότητα, Κυριότητα καὶ Αὐτόρκεια τοῦ. Σάν 'Απόλυτο ζώμας Συνείδησιν ἔχει, 'Απόλυτον Συνείδησιν τῶν χαρακτηριστικῶν ΤΟΥ, δηλαδή, τῆς Θείας Πανσοφίας ΤΟΥ, Παντούδυναμίας ΤΟΥ καὶ Παναγαθότητος ΤΟΥ. 'Εχει 'Απόλυτον Συνείδησιν τῶν ἔργων ΤΟΥ.

Τώρα ξεχωρίζομεν τὴν διαφοράν τῆς 'Απολύτου Αὐτοεπιγνώσεως ἀπὸ τὴν 'Απλυτον ἡ Παγκόσμιαν Συνείδησιν. Οταν λέγωμεν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ή Παγκόσμια Συνείδησις, εἶναι ἡ Συνείδησις, τέλη πάντων μέσα εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν τῶν Συνειδήσεων σάν 'Απόλυτη Πανσοφία, Παντούδυναμία καὶ Παναγαθότητος.

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὸ 'Απόλυτο, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Τοῦ εἶναι τώρα Βούλησις, καὶ τοῦ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΒΟΥΛΙΣΕΩΣ; Ἡ δυνησίς, Κίνησίς, Κραδασμός ἀνευ τινός κραδατούμενου. Ο Κραδασμός, Κίνησίς, Αἴτια, Νόμος, Παντούδυναμία, περικλείουσα τὴν Πανσοφίαν καὶ Παναγαθότητα, δὲλλα, σὲ πρώτην θέσιν ἡ Παντούδυναμία, Δύναμις, Κίνησίς, παντοῦ δημεύειναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, δηλαδή παντοῦ.

Κίνησίς. Εἶναι ἡ Κίνησις Ζωή; Θέλω τώρα σκέψιν. Η Ζωή εἶναι κίνησις; Εᾶς λέγω όχι. 'Απαραίτητη εἶναι ἡ Κίνησις, κραδασμός για τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς, τὸ δέ τι γνωρίζετε σεῖς σάν Ζωή. Ναὶ, δὲλλα στὴν Ζωήν, τὴν πραγματική Ζωή τὴν αἰώνια Ζωή ἡ κίνησις δέν εἶναι ἀπαραίτητη. Στὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς, δηλαδή τὴν Ζωή μέσα σὲ μια μορφή εἶναι ἀπαραίτητη, γιατί, δέν εἶναι δυνατόν νὰ σχηματισθῇ μία τοποχρονική μορφή δηδού Ζηλη, χωρές νὰ προηγηθῇ ἡ κίνησις - δυνησίς - κραδασμός.

"Ωστε, τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς, ἀπαραίτητως περικλείει τὴν κίνησιν. Βλέπε μεν τώρα τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς μέσα στὴν 'Ανθρώπινην σῶμα, βλέπομεν τὴν κίνησιν τοῦ αἰματος μέσα στές φλέβες, τοῦ ἀέρος εἰς τούς πνεύμονες, τῶν αἰθερικῶν ρευστῶν μέσα εἰς τὸ νεῦρα, συμπαθητικῶν καὶ παρασυμπαθητικῶν νευρικῶν σύστημα καὶ ἄλλων αἰθερικῶν ρευστῶν εἰς τὸ διελούσυν αἰθερικὸν τοῦ ὑλικοῦ σώματος τοῦ 'Ανθρώπου, διαρκῆ κίνησιν. Φαντασθῆτε για μια στιγμή νὰ πάνηται καρδιά τοῦ 'Ανθρώπου νὰ κτυπᾷ, ή ἀνακνητοῦ σταματήσῃ, τὸ αἷμα νὰ σταματήσῃ νὰ κυκλοφορῇ, τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς μέσα στὸ 'Ανθρώπινον σῶμα θα πάνηση. Ωστε ἡ κίνησις εἶναι ἀπαραίτητη για τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς με-

...../

σ' ξα σῶμα ἀνθρώπινου, ή σῶμα ζῶου ή φυτοῦ.

"Ομως, ή Ζωή ή πραγματική Ζωή δέν ἔχει ἀνάγκην τὴν κίνησιν.

Εἶναι ή κίνησις ἔνα φαινόμενο τῆς Ζωῆς;

Ναί, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς Βουλήσεως καὶ κάθε μορφή κινήσεως μέσσα στὴν παχυλήν ὄλην ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, τοῦ παχυλοῦ ὄλικοῦ σώματος, αἰνερικοῦ σώματος, καθ' μορφή κινήσεως – δονήσεως – κραδασμοῦ μέσσα, καὶ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ Νοητικοῦ σώματος, εἶναι ἔκφρασις τῆς Βουλήσεως εἴτε τοῦ ἑαυτοῦ προσωπικότητος Δύτοεπιγνώσεως, τοῦ ἑαυτοῦ Ψυχῆς Λύτοεπιγνώσεως ή ἔκφραστῆς καθαρῶς 'Δγιοπνευματικής, αὐτοῦ τοῦ πιστοῦ θεοῦ ἔργων διποτοῖς κτίζει για τὸν "Ἄνθρωπον τηλούν τὸ παχυλὸν τοῦ ὄλικον" δύον καὶ τὸ ἄλλα του σώματα μέσα στά·διοποτα ή προσωπικότητος Δύτοεπίγνωσις "Ἄνθρωπος οἰκεῖ κατέχειν καὶ ὅχι δικαιωματικῶς.

Θέλω εἰς τὸν διαλογισμὸν σας νᾶ σκεφθῆτε, νᾶ διαλογισθῆτε τές σχέσεις τῆς κινήσεως – δονήσεως καὶ κραδασμῶν μὲ τὸ φαινόμενο τῆς Ζωῆς μέσσα στὸ δύτοεπιγνώσιν οὐμα καὶ τές σχέσεις τῆς κινήσεως μέτ τὸν ἑαυτὸν σας προσωπικότητα Δύτοεπίγνωσιν. Θεὶς βοηθήσι

"Δν δέν ὑπῆρχε εἰς τὸν συναισθηματικὸν κόσμον ὑπὸ μορφῇ κινήσεως ή ἀλλαγῆς φανομένων, ἀλλαγῆς ἀντιλήψεως γεγονότων, πάλιν κίνησις, θεὶς μπορούσατε νᾶ δημιουργήσετε τὴν σημερινήν σας μορφή Λύτοεπίγνωσιν τῆς προσωπικότητός σας; Θέλω διαλογισμὸν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, καὶ, διαλογισμὸς δέν εἶναι Νοητική κίνησις μέσα εἰς τὸν Χρόνον;

"Ωστε τὴν κίνησιν θεὶς τὴν δοῦμεν μέσα εἰς τὴν παχυλήν ὄλην, θεὶς τὴν δοῦμεν μέσα εἰς τοὺς Ψυχικοῦς κόσμους ἔστω καὶ στὸν παχυλὸν ὄλικον κόσμον, ἀλλα, καὶ μέσα εἰς τοὺς Ψυχικοῦς κόσμους δινεξάρτηται μπρὶ τὸν παχυλὸν ὄλικον κόσμον. Τὴν κίνησιν θεὶς τὴν δοῦμεν καὶ στοὺς Νοητικοῦς κόσμους καὶ πιστέψετε με, ἂν τὸ φανόμενο, δύνησις – κίνησις – κραδασμὸς καὶ παχυλή ὄλη, οὐσία καὶ ὑπέρ οὐσία, ποὺ δέν εἶναι τέποτε ἄλλο παρέ Νοῦς δονοὶ μενος εἰς διαφρόνις βαθμούς, δέν ὑπῆρχε, δέν θεὶς ὑπῆρχε οὕτε παχυλὸν ὄλικον Σύμπαν, οὕτε Ψυχικοῖς κόσμοις, οὔτε Νοητικοῦς κόσμοις.

"Ωστε, δι μόνος παράγων δημιουργίας τῶν παχυλῶν, Ψυχικῶν καὶ Νοητικῶν Συμπάντων εἶναι ή Κίνησις – Δύνησις – Κραδασμός καὶ δ Νοῦς. Καὶ θει.μᾶς δίδει τές διδύφορές διαστάσεις εἶναι ή ἔννοια, ή ἀντιλήψις τῶν φαινομένων ποὺ δινομάζειν Χρόνον καὶ Χώρον.

Κίνησις δέν θεὶς Νοητή χωρές νᾶ ἔχωμεν τὴν ἀντιλήψιν τοῦ Χώρου καὶ τοῦ Χρόνου. Κίνησις, ἀντιληπτή κατάστασις. "Ομως, κίνησις, μπορεῖ νᾶ εἶναι μιᾶ πραγματικότης καὶ εἶναι μέσα εἰς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, οὐδὲν φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, Νόμος – Λίτια, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ Βούλησις – Παντοδυναμία, ἀνευ τινός κινητούμενου. Θεὶς προιχωρήσωμεν μέχρι τοῦ σημείου ποὺ νᾶ μποροῦμεν νᾶ κάμψειν διαλογισμὸν ἐπὶ τῶν σημείων αὐτῶν.

"Δνω σχῶμεν τὰς καρδίας".

Θεὶς ἐπανέλθωμεν.

"Στῶμιεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πεντοτε".